

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۹/۰۹

لیکوال: کلنل سرهنري میکماهن
ژباړه، څیړنه او مقدمه: دوکتور عبدالخالق رشید

ورځليک

(روزنامه)

(د ۱۹۰۶ کال د دسامبر له ۳۱ څخه د ۱۹۰۷ کال د مارچ تر ۷ پورې)

لومړۍ برخه

(CONFIDENTIAL)

DIARY OF COLONEL SIR HENRY McMAHON, K.C.I.E , C.S.I , CHIEF OFFICER
ON SPECIAL DUTY WITH THE AMIR OF AFGHANISTAN.FOR THE PERIOD
FROM 31ST DECEMBER 1906 TO 7TH MARCH 1907

(محرم)

(د هند ملي آرشیف - بهرنی خانګه)

د افغانستان د ټولواکمن لپاره د ځانګړې ډلې او ځانګړې پلاوي مشر

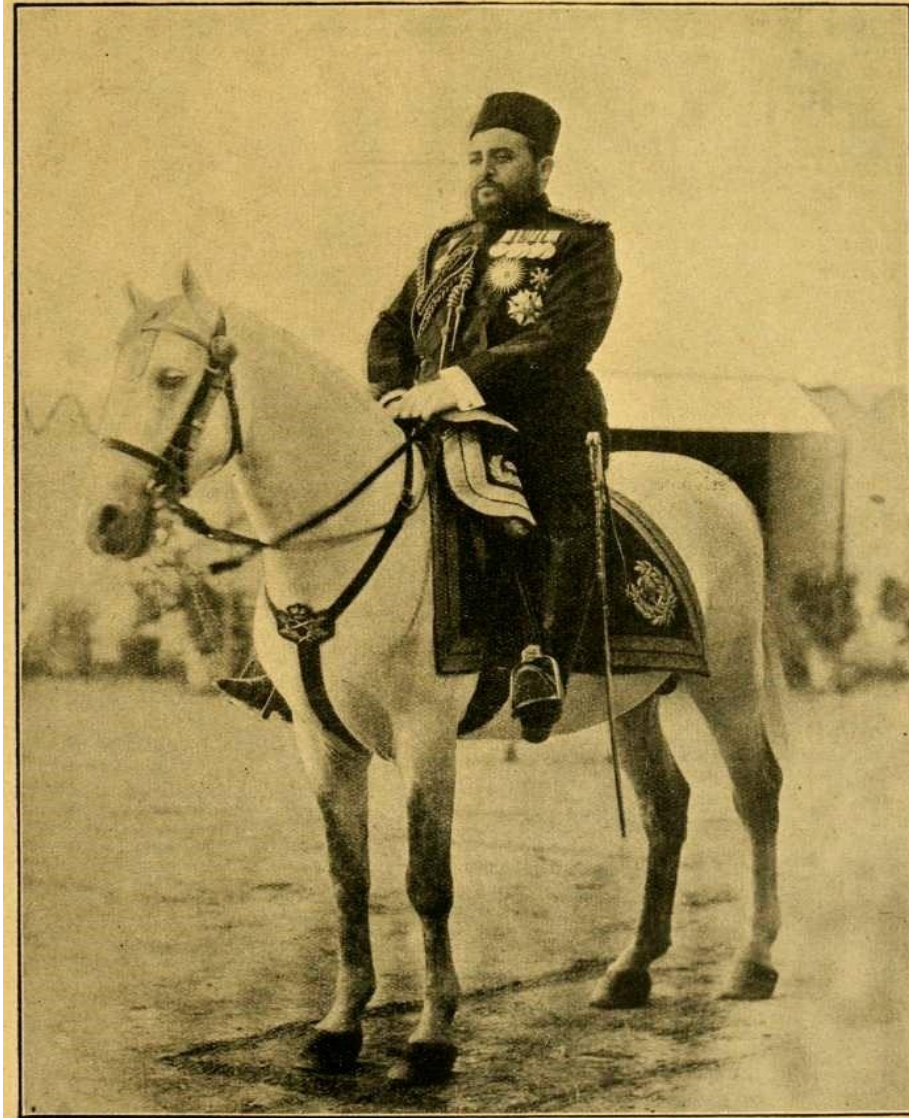
کلنل سرهنري میک ماهن

لیکوال: کلنل سرهنري میکماهن

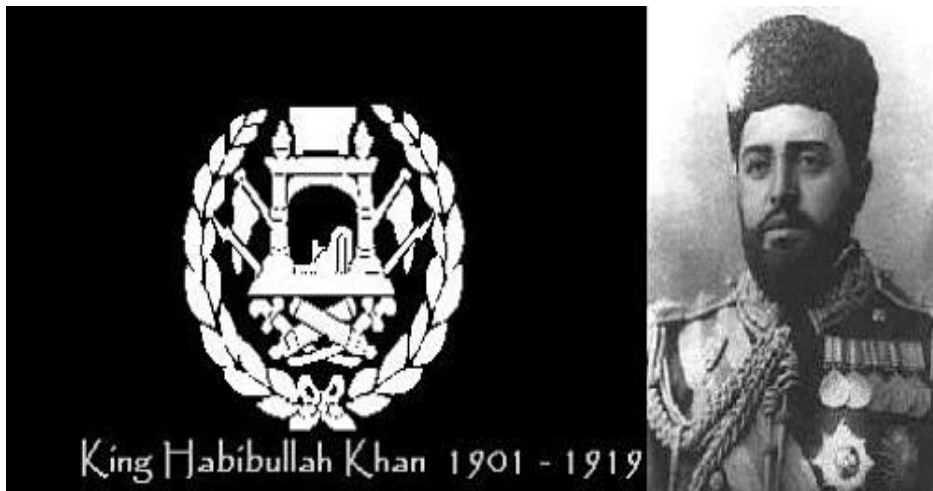
ژباړه، څیړنه او مقدمه: دوکتور عبدالخالق رشید

۱۳۹۲

د پاڼو شمیره: له 1 تر 8

HABIB ULLAH, AMIR OF AFGHANISTAN.
A Full-Dress Portrait.

د پانډو شميره: له 2 تر 8

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليكني د ليكنيزي بني پازوالي د ليكوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكي په خير و لولئ

د ژباړونکي مقدمه:

بارک الله فی السراج المنیر
انت احییت دین احمد المله
صاحب الامر ماله من نظیر
فالدهر صاخر الدهو

« چراغ روشن صاحب حکومت مین خدا برکت دی جس کی کوی نظیر نهی ، تم نی دین احمد اور شریعت کو زنده کردیا پس یہ زمانہ بہترین زمانہ هین » (شمس العلماء ڈاکٹر مولوی حافظ نذیر احمد ، نظم بی نظیر ص ۱۹۷)

دامیر حبیب الله دغه سفرنامه دمعاصر افغانستان دتاریخ اودیپلوماسی یوډیر مهم څپرکی جوړوي، دغه سفرنامه یونادر اوناچاپ اتردی چې تراوسه پورې یې څرک زموږ لیکوالو ته نه و څرگند اوما دلومړي ځل لپاره د انگریزي آرشیفی موادو له منځه راویسته، زما لپاره دغه اثر له دې امله ډیر مهم وایسیده چې په ترڅ کې یې یوزیات شمیر خبرې چې نه یوازې پرهغه مهال دیوه واکمن دکروورو استازیتوب کوي بلکه دادنورو هغوی لپاره چې سیاست اودیپلوماسی په برخه کې په کار بوخت دي هم په هراړخیزه توگه دیوې اړینې لارښودنې ځای غوره کولای او نیولای شي .

دغه سفرنامه اوخاطرات دیوه داسې انگریز چارواکي له خواچې هغه کله هم ترخپل دولت اوخپلې پالیسی نورڅوک لورنه شي بللای لیکل شوی دی، ډیر داسې څه مې هم په کې وموندل چې هغه دافغانستان ددغه نومالی واکمن (امیر شهید) د زمان او کړو وړوپه باره کې زموږ لیکوالونه ویلي اونه یې لیکلي دي . له ښه مرغه یا بد، زموږ یوشمیر مورخینو اولیکوالوچې هرڅه ددغه امیر په اړه ویلي هغوی یوازې هماغه یوه د (بنځلیو اتیا) خبره کلکه نیولې چې زموږ اوزموږ دتولنی په وړاندې یې یوشمیر له ښه نیته اویاپه غیر شعوري ډول په غرضي بڼه په غیرموجه یا موجه؟ توگه طرحه کوي ، له دغې یوې خبرې پرته نورڅه په دغه برخه کې نه وایي او نه یې په ډیرو وختو کې د ویلو جرأت کړی دی. ځکه چې یا یې اسناد نه لرل اویا داچې دحقایقو پریوړلو یې په هرملحوظ چې ول سترگې پټې کړې دي . د دوی ټولو لیکني یوازې پرهمدغه یوه ټکي باندې راچورلي چې فکرکوي زموږ دغه ټولو واکمن یوازې له (بنځلیو اتیا) پرته نورنه څه کمال درلود اونه هم جمال . په داسې حال کې چې دایوه طبیعي خبره اوانسانی میراث دی چې څوک یې اظهاروي اوڅوک نه اویایې هم دڅرگندو عواملو له مخې په ویلو اویا په ډاگه کولو باندې ځان غلی نیسي ، اوکه نه امیر خپله دا وړتیا اویا د دوی په وینا نیمگرتیا نه له چا پټوي اونه له چا په دغه برخه کې ډار پیري :

په ښکاره ناري وهم چې خوله یې راگره .

دایوه وړه یادونه وه ، امیر حبیب الله خان زموږ په معاصرتاریخ کې له شکه پرته یو داسې واکمن دی چې دنوي اوعصري افغانستان دتمدن اوپرمختگ دبنسټ ډبره نه یوازې په هیواد کې دننه بلکه دهنده په نیمه وچه کې هم دده په لاس ایښودل شوي ده . عصري ښونځي ، برښنا ، موټر ، سرک ، کمره ، اخبار ، کانونه ، باغونه ، بندونه اومانې ، تاریخي ابداتو ته پاملرنه ، دعلیگریو هنتون وده ، دتاج محل ترمیم ، دلویدیز تمدني ځانگړنو منل اودودل، هنر پالنه ، مذهب ته درناوی ، سیاست پوهنه او په سلگونو نور داسې ټکي دي چې دهغو له امله مور کولای شوخپل دغه ټولو واکمن په نوموړو برخو کې نامتو ، مخکښ اوموسس وبولو . زما ددغې ژباړې لوی اومهم موخي هم د امیر حبیب الله خان پرځانگړې پوهه، اړیکو ، سیاست او علمیت باندې راڅرخي هغه چې یوه پردې، یوه انگریز مامور چې دی یې شپه اوورځ څارلي او لیدلی اویایې قضاوت ورباندې کړی او لیکلی یې دی . دهمدغه ټکي په پام کې نیولو سره دویلو وړده چې نوموړي انگریز دغه اثر دخپلو مشاهداتو او کتنو په پایله کې لکه چې خپله وایي ددغه فوق العاده انسان په اړه لیکلی اویایې دده له را تگه وروسته دخپل حکومت اودارو په واک کې دیوه محرم سند په توگه ورکړی دی .

زه دا نه وایم چې امیر په له نیمگرتیا وځالي وي، خو دا به هم یې انصافي وي چې د بوچا، دیوه واکمن په یوه نیمگرتیا باندې دی دهغه پر ډیرونو روښنکلاوو او وړتیاو باندې سترگې پټې شي، سراج الملتنه والدین امیر حبیب الله خان د پولادي امیر عبدالرحمان خان زوی دی چې په کوچني عمر له خپل پلار سره له سمرقند څخه د نولسمې پیړۍ په اتیايمه لسیزه کې راستون شو او د ژوند ترپایله بیا له افغانستان څخه لکه یوزیات شمیر نور واکمنان نه وشړل شواونه هم دباندې ووت .

داچې پلار یې له دودیز وزده کړو بی برخې پاتې شوي و، پرده باندې یې دخپل وخت دود علوم ټول په تیره بیا اسلامی علوم ، قران کریم، ادبی علوم ، لکه خواجه حافظ ، بیدل او مولانا اوهمداسې پښتو ژبه اودهغې کلاسیک ادبیات ولوستل اوځان یې په رښتیني توگه ورباندې ملا کړ. همداره چې په اکثر و بڼو اوخپلو استدلالونو کې یې ددغو ژبو دکلاسیکوشاعرانوله شعرونو او آثارو څخه یادوني کړي چې په دغه اثر کې ځای پرځای اشارې هم ورته شوي دي .

په دغه ورځلیک یاسفرنامه کې ترهرڅه دمخه مور امیر حبیب الله خان په یوه بشپړه بله څیره کې چې دخپل هیواد په تاریخ ، سیاست اوپرتم باندې د زړه له کومې باوري دی او مینه ورسره لري وینو، سره له دې چې دی له انگریزانو سره کله هم د ټکر پرپوله باندې گام نه رډي اونه یې پخوا په دغه برخه کې دا جرأت کړی دی، دی دانگریزانو له خوا په سیاسي اومالی لحاظ ملاتړ کړی، خو له دې سره سره بیا هم په ډیرو برخو کې ځان په معنوي اوتمدني لحاظ ترهغوی ټیټ نه بولی او نه غواړي دوی ته وښيي چې گواکي دی هم لکه هندي نوابان ددوی د لارښونې اواریکو په برکت

دنتش په نامه واکمن په توگه ځان بنودنه کوي. ده له شکه پرته ځان د یوه داسې واکمن په توگه انگریزانو ته وروپيژاند چې دوی خپله دده په افغانی وړتیا باندې سره له دې چې انگریزان داکار په سختی سره مني بیا هم معترف شول اوله ده سره یې په خپلوسیاسي او ټولنیزو معاملو کې ترډیره حده د یوه خپلواک او برلاسې واکمن په توگه معامله اوچلند وکړ. په ډیرو برخو کې خو ان د انگریزانو لپاره هم لارښود شوی اوتردوی یې زیات ځان با فرهنگه او با سواده بنودلی دی .

ددي لپاره چې په دغو رازونو اورمزونو موخان بڼه پوه کړي وي دلته په لنډه توگه له دغه اثر سره اړوند غواړم دامیر پر یوشمیر جالبو سیاسي، فرهنگي اوملي کارواپیو باندې لنډه رڼا واچوم :

لومړي: په سیاسي برخه کې :

امیرحبيب الله خان د خپل پلار امیر عبدالرحمان خان له سفره نژدی (۲۱) کاله وروسته هند ته دغه تاریخی او اوږد سفر پیل کړ، عبدالرحمان خان په ۱۸۸۵ کال کې هند ته سفرو کړ، خو دا دده لپاره په سیاسي لحاظ بڼه وخت اوبڼه شرایط نه ول چې ده باید پر هغه لوري سفر کړی وای، همداروځه چې دغه سفر دده لپاره نه کومه بریا درلوده اونه یې له انگریزانو څخه پرته له خواشیني او ناهیلې بل څه تر لاسه کړل، تر ټولو بده لا دا چې دده د سفر په ترڅ کې روسانو پرافغانی پوله باندې په داسې حال کې انگریزان هم لاپه سیمه کې ووپه پرغل لاس پورې کړ اوله افغانی ځواکونو څخه پنځه ونیوه، هغه سیمه چې ترننه پورې بیا دافغانستان نه شوه. (دزیاتو معلوماتو لپاره غبار افغانستان درمسیر ص ۶۷۵).

د عبدالرحمان د پینځی دخبرو په ترڅ کې انگریزانو عملاً پر روسی پرغل ځان ناگار وچاوه او امیر یې هم له یوه ساره هرکلي وروسته چې دې خپله هم بڼه پرې پوهیده له نیمې وچې (هندوستان) څخه بیرته کابل ته را رخصت کړ. په عین حال کې داهم باید ووايو چې انگریزان پر دې لاهم باوري نه ول چې عبدالرحمان باید د اوږدې مودې لپاره دافغانستان پرواک باندې ډډه ولگوي، کورنی ستونزې اومقاومتونه، په هند کې دغازي ایوب خان او امیر محمد یعقوب خان ساتل داتول هغه حقایق وو چې انگریزانو دده په ژوند پر هغو باندې په دقیقه توگه کار کاوه. یوه خبره چې ماته دانگریزي اسنادو له مخې په دغه اړه راپه ډاگه شوه، هغه داده چې انگریزانو د دیورند کرښې لپاره په همدغه وخت (۱۸۸۵) کې دا لاره چاره برابره کړې وه اوپه ورشونتیاوو سره یې دافغانستان پر زره باندې ددغې کرښې د را ایستولپلان تر لاس لاندې نیولی و) د دیورند په اړه زما اثر ناچاپ، انگریز چارواکی دیورند دامیر عبدالرحمان ددغه سفر تر مهاله په دې سوچ او فکر کې وچې د دیورند دکرښې د عملی کیدو او لاسلیک کولو لپاره هم تر هر بل واکمن بڼه اومساعد سړی امیر محمد یعقوب خان دی، ځکه دهغه په زمانه او واکمنی کې دوی پر هغه باندې د گندمک تړون هم لاسلیک کړی و، او اوس هم هغه تیار له دوی سره په هند کې بیا هم دغه کار ته ساتل شوی ناست و. خو دامیر عبدالرحمان خان دغه سفر (۱۸۸۵) دغه پلان گرد سره بدل کړ او مکارانگریزي سیاستوال (دیورند) اویوشمیرنور و چې فکریي کاوه عبدالرحمان خان د ژوند ډیره برخه له روسانو سره په تبعید کې تیره کړې، کیدای شي دهغوی له خوا گمارل شوی وي، ځکه یې دبلتانه ددغه پلان لپاره ورڅوک نه باله خو کله یې چې له نژدې ولید او په دغه سفر کې ورسره مل شو بیایې درک کړه چې د افغانستان پر زره باندې ددغې کرښې د را ایستولپاره امیر عبدالرحمان هم برابر سړی دی او دوی کولای شي دده په شته والي سره پر دغه مهم باندې لکه څنگه چې غواړي هغسي بری ومومي .

دامیر عبدالرحمان او مارتر دیورند دوستي هم له همدغه سفره وروسته پیل شوه، هغه دوستي چې دهغې په ترڅ کې یې امیر ته په شاتو کې زهر ورکړل اود دیورند دکرښې تړون یې له دغه سفره (۸) کاله وروسته دده په خپله پلازمینه کابل کې ورباندې لاسلیک کړ او دافغانستان یوه خورا مهمه برخه یې ددغه لرغوني هیواد له پیکره پرته له دې چې پر دغه لیکه باندې ډیر توخلکو اړه ورسره وي د ۱۸۹۳ کال دنوامبر په میاشت کې دیوې معاملي په ترڅ کې بيله کړه .

عبدالرحمان خان له دغه سفره وروسته څوځلې هڅې وکړې چې باید ځان لندن ته ورسوي او خپل اړیکي دویسرایي هند پر ځای له ملکه یې لندن سره ټینګ کړي، ډیره موده وروسته یې د یوه ناڅرگند مصلحت له مخې لندن ته دتګ بلنلیک تر لاسه کړ، خوامیر د یوشمیر لاملونو چې په هغوکې لندن زره نازره توب اونا رضایتی روبڼانه وه ونه غوښتل چې لندن ته ولاړ شي چې داکار په خپل ذات کې دپینځی دساره سفر دساره هرکلي لامل هم بللای شو، ځکه یې خپل کشر زوی شهزاده نصرالله خان دځان پر ځای له ډیرو خبرو اترو وروسته هلته له ډیرو سپارښتنو سره واستاوه. که څه هم ده ډیرې بڼې اومهمې لارښونې ورته وکړې، اود شهزاده هم په درناوي سره په لندن کې هرکلي وشو، خو گټه یې ونه کړه او امیر همداسې په سیاسي لحاظ د هند وستان دویسرای تر قوماندې او حکم لاندې پاتې شو. اودپولادي امیر هغې ځیرکي لکه چې یوشمیر وایی چې ده غوښتل خپل سیاسي اړیکي یې له لندن سره نیغ په نیغه وتړل شي عملي بڼه ونه مونده اوافغانستان په باندني سیاست کې ان دده تر لمسي (غازي امان الله خان) پورې دانگریزي سیاست تر سیوري لاندې خپله سیاسي تگلاره چلوله .

د عبدالرحمان خان له همدغه تاریخی سفره یاده موده وروسته سراج الملت والدین امیرحبيب الله خان د ۱۹۰۶ کال دسامبر په میاشت کې خپل سفر هندوستان ته پیل کړ، دایوجالب سفر، دادهرچا خپله رایه او خپل نظردی چې هرڅه

دهغه په باره کې غواړي وليکي او ووايي، خو زه په دغه اړه دومره ويلای شم چې امير حبيب الله خان دخپل دغه تاريخی سفر په ترڅ کې پر هغه دريځ او هغه روحیه نه ښکاري لکه چې پلاری په خپل وخت کې ښکاریده، دی دهمدغه سفر په ترڅ کې له خيبره تر زرو زياتو وسله والو سرتيرو سره دانگریزي واکمنی زړه ته پرته له دې چې دی دبيلتون کرښه په پام کې ونیسي په يوه ځانگړي پرتم سره ننوت، دامیردغه سفر په هراړخیزه توگه ان که یونمایش هم و،خو دده دغه سفر په ترڅ کې ځان ديوه بشپړ او خپلواک واکمن زبرځواک په وړاندې په خورامهارت سره دسیال په توگه هغوی ته ور وښود ، ددغه اثر لیکوال (سرهنري مک ماهن) چې ددغه سفر په اوږده موده کې دامیرمیلمه پال، لارښود او ترجمان دی دخپل اثر په پیل کې لیکي :

«افغان استازی راغی څو له ماسره وگوري اودخپلې هغې کتنې بشپړاپوراکړي هغه چې پرون يې له امیرسره نيزدې شپړساعته ترسره کړې وه ،هغه کتنه چې دهغې په ترڅ کې دامیردسفر دتیارې په اړه وروستی پریکړه هم شوي وه، هغه ما ته هغه لیک هم راوښود چې امیر ورکړی و او په هغه کې يې لیکلې وو چې دده په درناوي اوهرکلي به دانگریزي حکومت له خوا دتوب (۳۱) ډزې ترسره کيږي، ځکه چې له دود سره سم په افغانستان کې دده لپاره په دغه شمیرد درناوي ډزې دود دي ،په دغه لیک کې دالاندې ټکي په خپله دامیر په لاسلیک ورزیات شوي وو :

"ددغه ټکی لپاره لامل دادی چې یوکوربه باید خپل میلمه ته ترهغې کچې لږ څه ونه کړي لکه چې په خپل کور کې يې لري " .

مادغه ټکی په بیره دهندحکومت ته ورتلگرام کړاوله هغوی می په دغه اړه دامراولارښونې غوښتنه وکړه ، زما لپاره دا بیره گرانه شبیهه په دې وه چې که ما دده هرکلي په (۲۱) ډزو سره کړی وای ، کیدای شو دغه ټکی ته امیرگوته نیولی وای او دایې غوښتي وای چې باید دغه شمیرزیات شي . په دغه حال کې به بیا زه په داسې یوه دريځ کې وم چې نه به می زیاتولی شو او نه هم لږولی ... »

زیاتره لیکوال اومورخین دا خبره کوي چې امیرحبيب الله خان هم دانگریزانو په وړاندې هم هغه دريځ درلود لکه چې پلار يې امیر عبدالرحمان خان درلود، خو زه بیا وایم چې نه، د عبدالرحمان سیاسي دريځ اوحالاتو له حبيب الله خان سره توپیر درلود، دده په وخت کې انگریزانو ته هم هغه واک اوځواک اوس نه و پاتې لکه چې د عبدالرحمان په عصر کې يې درلود ، همداده چې امیرحبيب الله خان دخپل پلار برعکس په دغه سفر کې ددغه اثر له مخې له پیله ترپایه خپله رایه اوخپله خبره درلوده ، داسې چې هغه (امیر) هرڅه انگریزانو ته په ډاگه ویلای شول اودهغې دبیلوماسی تگلاره يې ورسره شړله هغه چې د دوه اړخیز درناوي او دوه اړخیزوگتو پربنسټونو باندي ولاره وه ایا په اوسنی عصر کې یو واکمن داجرات لري چې دده لپاره باید داسې اویاهغسې تشریفاتې مراسم لکه چې امیرحبيب الله په خپله جمله کې لیکلي ، لیکلای اویا غوښتلای شي چې « : یوکوربه باید خپل میلمه ته ترهغې کچې لږ څه ونه کړي لکه چې په خپل کور کې يې لري » ؟

فکرکوم چې دا خبره په سیاسي لحاظ خپله معنا لري او دامیر پوره برلاسی په گوته کوي . ځکه نوزه په دغه اړه زموږ د گرانوپه اصطلاح مورخینوله نظریاتو سره دمعتبرو اسنادو له مخې یوه خوله نه یم لکه چې وایي حبيب الله خان خپله اراده نه درلوده ، په دې چې امیرحبيب اله خان تردغه سفر لادمخه وکولای شول چې ډیرڅه په تیربیا په علمي او فکري لحاظ له انگریزی سرچینو پرته له بیلابیلو ملکو څخه ترلاسه کړي . داځکه چې له یوې خوا نړیوالو شرایطو بدلون موندلی و او له بلې خوا یې په هیواد کې دننه هم ديوه فعال روڼ اندي ځواک لپاره د ودې لاره پرانیسته . دنویو او عصري ښوونځیو جوړولو فکرده په عملي توگه په افغانستان کې پلی کړ ،حبیبي ښوونځی اونور دده له سترو بریاووڅخه ول لکه چې خپلې دغې بریا ته دلته په دغه اثر کې هم اشاره کوي ، معناداچې دده هرڅه ديوه دموکرات حرکت په ترڅ کې دپاملرني وړ وو ، نړیوال اړیکې هم اوس تر عبدالرحمان خانې په هراړخیزه توگه بدل شوي وو اوبدلون يې کړی و . انگریزانو دهند هرڅه ویسرای ته سپارلي وو ،معنا داچې هغه دهنددوستان مستقیم انگریزو واکمن و ، خوامیرحبيب الله له هغه سره دمتقابل چلند تگلاره دځان کره اوپه سیاسي لحاظ يې هم ځان دهغه په وړاندې په هغه دريځ کې نه دی درولی لکه چې د دوی تر واکمنیولاندې واکمنانو او نوابانو په سیمه کې درلود . په دغه اړه راځی دامیردريځ له میک ماهن څخه واورو :

« زه یوڅه نورهم په جزیاتو کې ورننوتم اوده ته می په هندکې دویسرای اوله هغه سره یوځای زموږ ددرپارې غړو، ددهلي ددرپار او په ۱۸۷۵ او ۱۹۰۲ کالونوکې دهغو درپارې مراسمو په اړه چې دانگلستان دپاچا اونورولپاره نیول شوی وو رڼا واچوله.خوداسې ښکاریده چې داهرڅه بی فایدي وو، ځکه هغه باید پرهغه ځای چې دویسرای لپاره په نښه شوی و له هغه سره یوځای ناست وای ، نه چې ترهغه په ټیټه کچه، هغه پر دغه هوډهم نه وچې له ویسرای سره باید نژدې کینی، خودایي ویل چې دی باید له هغه سره په یوه لین کې ناست وي .هغه په رښتیني توگه پرتولو شیانو پوهیده او د ویسرای اوچت اومهم دريځ هم ور معلوم و . ماهرڅه په خپلواورو واخیستل ، دامې هم وویل چې زه داربزم چې دی په دغه ترڅ کومه ناشوني پوښتنه رامنځ ته نه کړي . لکه چې داوازه وه ، نه چې دی په مراسموکې له برخې اخیستني څخه انکارو کړي؟ نه چې یوځل دخپل پرتم برعکس دخلکو منځ ته داخبره ورشي چې ده له دې امله انکاروکړ، چې هغه څه چې ده ته ویل کیدل هغه يې ونه منل ؟! »

بله خبره چې په دغه اړه په سياسي لحاظ دپاملرنې وړ ده هغه داده چې اميرحبيب الله خان ، په واحدندکي ديوه مسلمان پاچا په توگه له يوه درانه هرکلي سره مخامخ شوی ، دا به ډيره نادره خبره وي چې په دغه اثرکي اشاره ورته شوي، چې کله امير هندوستان ته را داخليري بيا ترهغو پوري چې له هندوستان څخه بېرته ستنيزي په ټولو ښارونو او جامع جوماتونو کي دده په نامه خطبه ويله کيږي . زه نه پوهيږم چې ددغه ټکي معنا او اهميت به په اسلامي او شرعي لحاظ څه اوڅومره وي ؟ آيا داخبره په داسي يوه حالت کي چې د ټول هندوستان واک او برخلیک د انگرېزي په لاس کي دی د افغانستان داميرلپاره د پوښتنې وړ نه وي ؟ طبعاً چې ده ، خوله بده مرغه چې مور اوزمور غرض لرونکو ليکوالو دغه حقايق زمور له سترگو پريوه خوا ساتلي دي او ياداجي دوی هم نه ووپري خبر ، ميک ماهن ليکي چې :

« زمور خبري زرخکه پای ته ورسيدې چې اميربېره درلوده چې بايد خان جامع جومات ته دجمعي دلمانځه لپاره ورسوي. ما هم ورته وويل چې دي بايد لمانځه ته ولاړشي ځکه چې هلته به دلوي جامع جومات ملا دده په نامه خطبه وايي او دده نوم به داسلام دسترپاچاپه توگه يادوي. خطبه لکه څنگه چې زه پوهيږم يوازي دهيواد دپاچاپه نامه سره ويله کيږي ، خو زه په دي زيات باوري نه يم چې دغه خبري چې ماته راکړي شوي ، هغه به ترکومي اندازي رښتيا وي . داميرپوځيان دهغوکوڅوپه اوږدو اولنډوکي ولاړ وو هغه چې ترجامع جومات پوري غزیدلي وي ، دغه تياري چې زمور له نظره هم نامنظم و او هم له انتظاره لري ، زه داهم نه شم ويلای چې که مور پوهيدای چې داسي گډوډي به وي ، کيدای شوه چې اجازه مو نه وای ورکړي ، خو زه فکرکوم چې دهرڅه په اړه به دخوريدو ورڅخه نه رامنځ ته کيده»

لنډه داچې داميردغه سفر دافغانستان په تاريخ کي په سياسي لحاظ دځانگړي اهميت لرونکی سفر و، ده ددغه سفرپه ترڅ کي د هندوستان له ټولو سياسي جريانوڅخه خان په هر اړخيزه توگه خبرکړ او په هند کي يې دانگريز سياسي پاليسي هم په هر اړخيزه توگه ترنظر تيره کړه ، يوازي دابايد ووايو چې اميرپه ټوليزه توگه په هندوستان کي دداسي چا په توگه چې گواکي دی دافغانستان واکمن دی ، ددغه سفرپه ترڅ کي راونه ځليد بلکه بايد ووايو چې ده ته هندوستان په دغه ځانگړي پړاوکي ، چې له دغه اثره هم څرگنده ده دداسي هيواد په توگه ښکاره شو لکه چې دی په رښتيا هم له دغه هيواد سره په سياسي، تاريخي او فرهنگي لحاظ تړلي اړيکي لري او خان اوس هم ددغه هيواد په اوږدو او لنډوکي دټولو افغان مسلمان واکمن په توگه ويني .

دويم : په پوځي برخه کي

په دغه برخه کي پريوه پوښتنه باندې بايد ټينگاروکړم او هغه داچې داميرحبيب الله خان هدف له دومره زيات شميرپوځيانو څخه چې له ځان سره يې تراکړي اوډيلي پوري بوتلل څه و؟ په دغه اړه مور بياهم له خپلو مورخينو هيڅ هم ونه لوستل اونه مو په دغه باره کي ديوه جامع ځواب په لټه پسي ځان ستړی کړ او يا داچې ولي مو په دغه برخه کي خان داسي آرام نيولي چې گواکي هيڅ هم نه دي شوي، برعکس اميرحبيب الله خان داسي يوڅوک معرفي کووچې گواکي ده کله هم په ملي مسايلوپوري اړوند نه فکرکاوه اونه يې دغې خواته پاملرنه وه ، په دغه اړه مو پوټکي بايد په ياد وي او هغه داچې ډيري چا چې دافغانستان په اړه دناريخ په نامه څه ليکلي اويايي په دغه اړه هڅه کړي ، دوی له بده مرغه په خپل وخت کي دخپل مهال د واکمن سترگو ته کتلي اوهرڅه يې دهغه ترنظر لاندې څيرلی او توضيح کړي دي ، زياتره ليکنې چې اوس زمور په لاس کي دي، هغه هم دنادرخان او دده دکورنۍ په اشارو ليکل شوي ، داچې ښه کارشوی اوکه بد زه په دغه اړه څه ځکه نه وایم چې که داهم نه وای شوي بيا به مو څه کول اوڅه به مو ويل، د دوی په عصرکي يوشميرکارونه ترسره شوي چې په هغوکي دليکوالواوڅيرونکو برخه هم له پامه نه شي لويدي ، همداده چې په دغه دوره کي يوشميرليکوالو په تيره بيا د امان الله خان او دهغه دکورنۍ په اړه دحقايقو ويلو په ترڅ کي دخپلو ولي نعمتانو سترگو ته کتلي او هغه څه چې دهغو په وياړونوکي راتلل هغه يې کله په شعوري اوکله هم په غيرشعوري توگه له پامه غورځولي دي ، دامان الله خان او ترهغه دمخه چې کومي کاروايي دافغانستان په بيا جوړونه او تمدني وړتيا کي ترسره شوي وي، دهغويادولو اوليکولته تردیرو پوري جدي پاملرنه ونه شوه ځکه نوزمور دناريخ هغه هم دمعاصلرتاريخ يولرحقايق له مور څخه پريوه خوا پاتې شوي دي ، يوازي يوشمير خارجي مورخين اوليکوال لکه (دوپري) او نور تريوه حده په دي توانيدلي چې په دغه برخه کي يوڅه وليکي چې هغه هم په دغه اړه زمور تنده نه شي راماتولای همداده چې بايد په دغه برخه کي په خپله ناخبري باندې اعتراف وکړو او هغه معروفه خبره چې لږه پوهه له ډير خطر سره مله وي، په دغه اړه هم په پام کي ونيسو، وگورئ کاکر صاحب خوله دي څخه هم انکارکوي چې انگرېزان دامان الله خان ضد نه وو، ددي معنا داده چې مور بايد داستعما رد سترگو له اشارو سره سمې خبري وکړو اوس چې امريکا پروطن تاريخي يرغل کړی او کاکر صاحب خوله پټه پري نيولي نومور هم بايد ووايو چې په وطن کي خيرخبرت دی، افغانان خوندي دي او امنيت برقرار ؟؟)

زمور لپاره داميرحبيب الله خان دوره ترديره حده يوه گونگه دوره ده ځکه چې ډيري خبري په دغه دوره کي دمعتيرو اسنادو له مخي لاهم ناولي اوناښيرلي پاتي دي. چې يوه هم په کي داميرحبيب الله خان د ۱۹۰۶ کال د اوږد مدتي مهم سفر خبره وه چې په تاريخي ، سياسي او فرهنگي لحاظ يې بيلابيل اړخونه او اهميت درلود چې يويي هم

پوځي اهميت و. ديوه افغان لپاره داخبره اودهغي تفسيريډيريچلي نه دي، چې گواکي ده ولي له ځانگړو پوځي تياريو سره ځان تر تش په نامه انگرېزي هند پوله (ديورنډ کرښه) واراوه ؟

په دغه برخه کې په يوه خبره ترمور او ان تر اوسنيو افغان واکمنانو امير حبيب الله خان ښه پوهيده چې هغه د ديورنډ د کرښې غير انساني او غير افغاني بيلتون ټکي و. که امير حبيب الله خان له ناچاري په سمبوليکه توگه دخپل پلار تگلاره له انگرېز سره پرمخ بوتله وگورئ نن چې دتولي نړۍ په سر کې د امريکا پوځونه دلته پراته دي مور بياهم دهغي (امريکا) په وړاندې څومره په خان ساتي سره چلند کوو، ددغو ځواکونو په شته والي سره تراوسه (۲۰۱۴) يوه واکمن هم په جرأت سره ددغي کرغیرني کرښې په اړه داخبره نه ده کړي اونه يې داملي چې گواکي دايو غير انساني عمل و او مور يې نه منو. په داسې حال کې چې مور په کت مټ ډول سره وليدل چې يوشمير استعمار او زور زياتي بيلي کړي سيمي لکه المان او نورو غوندي پاشلي اوبيل شوي خلک بيرته سره يواو ديوه ملي هويت او هيواد خاوندان شول خو زموږ غير تراوسه هم نه چا واوريد اونه هم تراوسه داتوان لرو چې چا ته يې ور واوروو .

تر امريکايي ځپاومدخه هر چا په خپل وس په دغه برخه کې يوڅه کړي او يوڅه يې ولي دي، امان الله خان افغانستان آزاد کړ، هدف يې داهم و چې کيدای شو هغه غورځنگ هم په دغه حرکت سره راوپنځوي چې تر کرښه وراخوا روان و او نن هم روان دی او لوی لارښود پاچا خان اودهغه دنيوي وچي لارښونکو په هند او پښتونخواکي لارښونه کاوه . ظاهر شاه په خپل وخت کې په دغه برخه کې دپاملرني وړ تلاش وکړ، داود خان خو ځان همدغي داعي ته وقف کړ او دپښتونستان جنده ترکومه يې چې توان و اوچته وساتله، او دغه غورځنگ يې تر دوولسيزو زياته موده ژوندی وساته. په انقلابي او دموکراتيک دوران کې چې نړۍ د سړي جگړې لمنې ته ورولوبده هم دغه غورځنگ لکه د داود خان دعصر په شان تود او ژوندی وساتل شو، دهغه دنامتو ژورنالست گلديپ نير د وينا پر بنسټ حفيظ الله امين په دغه برخه کې لومړنی انقلابي مشر و چې دهغه دوخت خارجه وزير اتل بيهاري واچيايې ته يې په کابل کې د ۱۹۷۹ کال درسمي سفر په ترڅ کې په ډاگه وويل « : موږ او هندوستان تاريخي دوستان يو، خو زموږ دوستي تراوسه زياته پرځيرو ولاړه وه، اوس وخت دی چې تاسو بايد زموږ پيام هندي مشرانو او ميرمن گاندي ته ورسوي او ورته ووايست چې که غواړئ په سيمه کې دمشکل جري له بيخه وايستل شي، راځي يو ژمنه سره وکړو چې بايد دپاکستان پرضد له هغې خوا تاسو اوله دغي خواموږ يوه گډه مبارزه پيل کړو څو دغه گډ مشکل له منځه يوسو ... »

ډاکتر نجيب الله بيا په خپل وار له هغه مهاله چې دخاد مشرو بيا تر هغو چې ولس مشر شو، په شعوري توگه پاکستان ته چې نړۍ په يوه افغاني ضد مرکز باندې بدل کړل شوی و، دسړپه کاسه کې اوبه ورکړي، دپښتونخوا غورځنگ په پياوړتيا کې يې زياتي هلې ځلې وکړې او هم هغه داودی عمومي حرکت يې دپښتنو د آزادۍ دغورځنگ په نامه راوهڅاوه، چې په مقابل کې يې دپاکستان څرگند اغيز او قهر د جلال اباد په جگړه کې راڅرگند کړ، چې په پای يې ديوه سراسري افغاني مقاومت په ترڅ کې سرکوب او دجلال اباد حماسه يې له شکه پرته زموږ دمعاصر تاريخ د مقاومت په بهير کې يو نه هيرودونکی ملي څپرکي شو .

تر امريکايي غوښل لاندې په افغانستان او پښتونخواکي پښتانه تکه تکه او له سختو ستونزو سره مخامخ شول، بې عزته شول ، په امريکايانو بمبارد مان شول، په خپلوکي سره ولويدل، تاريخي برم او عزت يې ورپاتې نه شو، په اقتصادي لحاظ دنورو احتياج شول، له هيواده مهاجر شول، خو له دي ټولو سره سره يې بياهم د ديورنډ پر سر دمعاملې مسووليت ته اوږې ورنه کړې، له يوه کاله راپدېخوا چې کرزي دامريکي په وړاندې خپل دريځ بدل کړ، له امريکي سره ستراتيژيک تړون چې په هغه کې د نظامي اډو خبره مطرح ده تراوسه نه لاسليک کوي، کيدای شي که پر خپل دغه دريځ باندې ولاړ پاتې شي ددې معنا به بياهم داوي چې کرزي هم نه غواړي ځان دهغي پراخي معاملي منځ ته ورواچوي چې دهغي له مخې بايد ديورنډ کرښه په رسميت وپيژندل شي، کرزي ته دنژدې سرچينې نقل قول دی چې وايي : « په يوسفر کې بوش په ناڅاپي توگه ورته وويل چې ايا حاضر يې پرديورنډ بيله شوي خاوره بيرته دخان کړې؟ کرزي يې له سخت ناڅاپي سوال سره مخامخ کړ، خو له يوڅه سوچه وروسته يې ورته وويل چې : هو، غواړم يې ، په دغه باره کې به يوه ثانيه هم غفلت ونه کړم خو امريکايانو بيا له هغې ورځې وروسته کرزي ته داخبره ورياده هم نه کړه اونه يې نورڅه وويل ... » (د ش . ا . شخصي څرگندونې ۱۳۹۳ دثور ۲۴

زه هيله من چې دغه خبره رښتياوي او کرزي يې خپله يوه ورځ ددغه ملت په وړاندې ووايي .
دهمدغي يادونې په پام کې نيولو سره امير حبيب الله خان هم يواځان و، يوشعوري افغان واکمن و، هغه دخپل دغه سفر په ترڅ کې په سلگونو پوځيان چې په هر ډول پوځي شونتياوو سمبال وو له خان سره ملگري او تر تش په نامه سرحد يې هغې خوا ته دخپل پرتم او خپل تير تاريخ په پام کې نيولو سره و وړول، دغوپوځيانو پرته له دي چې کوم پاسپورټ او ويزه له خان سره ولري هلته په بيلابيلو مراسمو کې برخه واخيسته، داسې چې دزياترو ننداره يې نه يوازې په قبائلي سيمو کې خلک گوته په غاښ کړل ، بلکې دهندوستان نوابي سستم ته يې په ځانگړي توگه ديوه خپلواک عمل ننداره لکه چې امير حبيب الله خان اوس هم د اسلام لوی ټولواکمن وي ور وښوده ، چې دده دغه حرکت له شکه پرته په راوروسته کې دهندستان دننه دسرکښي له غورځنگ سره په غير مستقيمه توگه تاريخي مرسته وکړه .

اميرحبيب الله خان له يوه پوځي مانور سره يوځای دبريتانوي هند زره ته ورننوت او دغه پوځيان يې تراگرې پورې له ځان سره درلودل اوداگرې دلوی دربار د مراسمو په رسمي مراسمو کې يې هم برخه واخيسته ، له يوې لنډې مودې وروسته يې دهغوی لويه برخه بېرته افغانستان ته راستنه کړه ، میک ماهن دغې موضوع ته په خپل دغه راپور کې اشاره کړې اودافغان پوځيانو د تيارې په اړه ليکي :

« مور دلته ترخپل وخت دمخه رارسيدلي وو، مور دانتظار په شيبوکې وليدل چې دافغاني پوځيانو ډله اودسامانو(مال) گادې زموږ له مخې تير شول، زه په دغه وخت کې له شکه پرته ديوشميرجالبواواوچتو نندارو اوکړو وړو تراغيزلاندي راغلی وم لکه دپليو سرتيرو تيريدنگ (رسم گذشت) اوپه ځانگړې توگه ددوی دپاملرنې وړتيا ريو ، وړتيا چې په خورا اوچته روحیه او وړتيا سره سمبال اوپراېرشوي وو اوپه ځانگړې پرتم زموږ په مخکې تير شول. دوی په دغومراسمو کې له هغوافغاني سرتيرو سره بشپړ توپير درلود، هغه چې ما تر دغو مراسمو پخوا ليدلي وو...» اميردخپل دغه سفر په ترڅ کې په کانپور، کلکته ، بمبې ، ډيلي ، اولاهور کې ديوشميرپوځي مهماتو دفابريکو له خاوندانوسره ليدنې کتنې درلودې له هغوی يې يولړپوځي مهمات لکه وسلې ، باروت، آسونه اونور وپيرودل اودهغو زياته برخه کې يې دخپل سفر په اوږدو کې له نوموړو سيمو څخه دپيښور او لنډي کوتل له لارې افغانستان ته واستول. په دغو وسايلو کې دکابل ماشينخاني ټولې هغه اړتياوې هم شاملې وې ، هغه چې دهندوستان په بيلابيلو ښارو کې موندل کيدې، اميربرسيره پردي يوشميرپوځي کارپوهان اود وسلوجورولو ماهرين هم پرهمدغه مهال افغانستان ته راوستل څودهغوی په مرسته خپل پوځ په عصري وسلواومهماتوسمبال کړي .ده غوښتل چې يولوی او په هرڅه سمبال پوځ ولري ، میک ماهن په دغه اړه هم خپله خبره لري چې وايي :

«ما اوریده چې کله اميرنن له خپلوسردارانوسره خبرې کولې، هغوی ته يې خپل هغه اغيز چې پرونی پوځی مارش پرې کړی و په ستاينې سره ياداوه. ده محمداصف خان اومحمديوسف خان ته دمخ په اړولوسره وويل : « تاسې به اوس بيا ماته وايست چې افغاني پوځ پرانگريزي پوځ باندي لور او اوجت دی،خو ماته اوس دا په ډاگه شوه چې دبريتانوي پوځيانودغه مارش اودتوپچې وړتيا زه له حيرانتيا سره مخامخ کړم، زه فکرکوم چې دابه يوه پيړی وغواړي چې افغانان دې دداسې يوښه سمبال شوی پوځ اونظم خاوندان شي.»

زما لپاره او کيدای شي دهرلوستونکي لپاره د دومره زياتوپوځيانو بيول اودهغوی پرتم بنودل، د اميرله هغه فطری اوشعوري درک سره په ارتباط کې خبره ده چې له يوه خپلواک او پرماضي مين واکمن سره دفرصتونو په پام کې نيولو سره مطرح وي . ځکه دتاريخ په اوږدو کې هرواکمن تل خپل واکونه اومجبوريتونه درلودل ، چې په اوسني عصري کې هم دغه لړۍ په څرگنده توگه زموږ ملت، زموږ لاجاري واکمنان تر هغه مهال په بدرنگو ډولونو کې پر ځان اوملت باندي ويني اودهغوی په کچه يې هم پر وړاندې څه نه ويلاي شي اونه کولای !!! .

برج ساعت پل محمود خان چی جمیز میلر جوړ کړی و. ۱۹۰۷

پاتې لري...

د پاڼو شميره: له 8 تر 8

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ